

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан юридичного факультету

д.ю.н. доцент К.Р.Добкіна

«30» серпня 2022р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«КРИМІНОЛОГІЯ»

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

галузь знань 08 «Право»
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 081 «Право»
(шифр і назва спеціальності)

2022-2023 навчальний рік

Робоча програма з дисципліни «КРИМІНОЛОГІЯ» для ступеня вищої освіти
«бакалавр»

за спеціальністю 081 «Право». Київ: ДУІТ, 2022.

Розробник: А.В. МУСІЄНКО. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного та кримінального права.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри ЦИВІЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА.

Протокол від «30» серпня 2022 року № I

Завідувач кафедри цивільного та кримінального права
к.ю.н., доцент

«30» 08 2022 року

(підпис)

А.В. Мусієнко

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів <u>4</u>	Галузь знань <u>0304 «Право»</u>	Вибіркова	
	Напрямок підготовки <u>6.030401 «Правознавство»</u>		
Модулів <u>4</u>	Спеціальність <u>«Правознавство»</u> <u>6.0340101</u>	Рік підготовки	
Змістових модулів <u>4</u>		2-курс	2-курс
Загальна кіл-сть годин: <u>120</u>		Семестр	
		2	2
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – <u>4</u> сам. роб. – <u>2</u>	Освітньо-кваліфікаційний рівень <u>бакалавр</u>	Лекції	
		26	10
		Семінарські	
		22	2
		Самостійна робота	
		72 год	108 год
Вид контролю: залік			

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

До загальної мети відноситься:

1.1. – формування у студентів науково обґрунтованих уявлень про сучасний стан злочинності в Україні та в світі, про її тенденції і фактори, що її обумовлюють, про

особистість злочинця, а також про систему заходів боротьби із злочинністю і окремими її видами;

– виробляти навички самостійного комплексного аналізу кримінальної ситуації, організації і безпосередньої реалізації заходів профілактики злочинів на локальному рівні (село, селище міського типу, місто без районного поділу, сільський район, район в складі міста).

До спеціальної мети відноситься:

– формування у студентів теоретично і емпірично обґрунтованих уявлень про організовану і професійну злочинність (злочини посадових осіб та в сфері обігу наркотичних речовин) як одні з найбільш небезпечних соціально-правових явищ сучасної цивілізації, а також про спеціальні засоби і методи боротьби з ними;

– відпрацювання навичок та вміння факторного аналізу походження і діяльності злочинних угруповань різних видів і рівнів.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є:

– забезпечення студентам на лекціях можливості ознайомитись з новітніми науковими та практичними досягненнями у сфері боротьби із злочинністю і окремими її видами;

– створення оптимальних організаційних і методичних умов для самостійного вивчення курсу;

– закріплення на семінарських заняттях знань про злочинність та закономірностях боротьби з нею;

– розвиток навичок та вміння комплексного аналізу локальної кримінальної ситуації, прогнозування, програмування та комплексного її аналізу.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати :

- кожен студент повинен засвоїти Загальну та Особливу частини кримінології.

- основні характеристики злочинності, особи злочинця, основні причини злочинності, основи запобігання злочинності.

вміти :

- використовувати статистичні матеріали для вирішення практичних завдань, отримати відповідні практичні навички, необхідні та достатні для фахової підготовки, на рівні вимог професійно-освітньої програми підготовки юристів-бакалаврів.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS/.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Поняття науки «Кримінологія».

МОДУЛЬ 1

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Тема №1. Поняття, предмет та система кримінології. Історія розвитку кримінологічної думки.

Поняття кримінології. Її предмет.

Методологія і методика кримінологічних досліджень.

Місця кримінології в системі наук. Зв'язок кримінології з іншими юридичними науками та дисциплінами. Система науки кримінології

Зародження науки кримінологія. Шляхи вивчення злочинності та причини її виникнення в різних суспільно-економічних формаціях. Теологічні погляди на злочинність та злочинця. Раціонально-гуманістичний світогляд і кримінологічні погляди філософів XVIII століття (Монтесьє, Вольтер, Беккарія).

Кримінологічні погляди соціалістів-утопістів XVI – XVII століть (Мoor, Кампанелла, Мольє, Мореллі) і XVIII – XIX століть (Сен-Симон, Фурьє, Оуен) та інших мислителів XIX-XX сторіччя.

Виникнення вітчизняної кримінології. Кримінологічні дослідження українських, російських та інших вчених на різних етапах розвитку суспільства.

Кримінологія та кримінологічні дослідження в зарубіжних країнах.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Характеристика злочинності. МОДУЛЬ 1

Тема №2. Злочинність та її ознаки.

Поняття злочинності та її розвиток. Види злочинності, та її основні ознаки. Кількісна та якісна характеристика злочинності. Елементи злочинності. Виміри (показники) злочинності. Кількісні показники злочинності. Коефіцієнти злочинної інтенсивності та їх формула. Якісні характеристики злочинності. Структура злочинності та її формула. Динаміка злочинності, чинники, що зумовлюють показники динаміки. «Ціна» злочинності. «Географія» злочинності.

Поняття латентної злочинності. Латентність злочинності: природна і штучна. Низько-, середньо- і високолатентні злочини. Негативне значення наявності латентної злочинності. Методика визначення ступеня латентності. Поняття пенітенціарної злочинності. Поняття детермінантів злочинності та їх класифікація. Детермінація конкретного злочину. Характеристика сучасної злочинності в Україні, її особливості.

Тема №3. Особа злочинця та її кримінологічна характеристика.

Поняття особи злочинця, обсяг, межі та способи її вивчення у кримінології.

Соціальна та правова характеристика особи злочинця. Особа злочинця та суміжні поняття.

Основні ознаки кримінологічної характеристики особи злочинця. Соціально-демографічні, кримінально-правові, соціальні ролі і статуси, моральні і психологічні властивості і цінності орієнтації. Сукупність ознак, що утворюють структуру особи злочинця.

Взаємодія соціального і біологічного в особі злочинця, соціальне середовище. Біологічні зачатки в особі, як матеріальна передумова розвитку її соціальних якостей.

Типологія і класифікація особи злочинця. Кримінологічна характеристика основних типів особи злочинця. Критерії класифікації злочинців і її значення для кримінологічної профілактики.

Значення вивчення особи злочинця для працівників окремих служб правоохоронних органів, суддів.

Тема №4. Детермінація злочинності.

Причини злочинності як одна з центральних проблем кримінології. Поняття причини і умови в теорії детермінації злочинності. Сутність зв'язку між причиною і наслідком.

Зміст причинно-наслідкового комплексу в процесі реалізації суспільних феноменів. Види взаємозв'язків. Поняття детермінації. Кореляційний зв'язок в кримінології.

Класифікація причин та умов злочинності. Визначення критеріїв класифікації причин та умов злочинності.

Причини та умови злочинності в Україні на сучасному етапі. Загострення економічної та соціальної ситуації. Політична нестабільність. Майнове та соціальне розшарування суспільства в умовах ринкової економіки як криміногенні детермінанти. Значення соціальних конфліктів.

Тема №5. Запобігання злочинності.

Поняття запобігання (профілактики) злочинності, його види. Принципи кримінологічного попередження: законність, державний контроль, своєчасність, індивідуальність, комплексність. Цілі, завдання, функції та межі функціонування попереджувальної діяльності.

Система попередження злочинності. Суб'єкти попереджувальної діяльності. Об'єкти кримінологічного попередження.

Класифікація загальних та індивідуальних заходів попередження злочинності. Методи індивідуальної профілактики.

Форми та методи кримінологічного попередження: бесіда, застереження, офіційне застереження, взяття на профілактичний облік, штраф, адміністративний нагляд, примусове направлення на лікування від алкоголізму та наркоманії, позбавлення прав, притягнення до кримінальної відповідальності.

Поняття і суть взаємодії суб'єктів профілактики злочинності. Типи взаємодії. Основні форми взаємодії правоохоронних органів у профілактиці злочинності. Взаємодія правоохоронних органів з населенням і засобами масової інформації у профілактиці злочинності.

Тема №6. Проблеми віктимології та суїцидальної поведінки.

Віктимологія як окремий напрям у кримінології. Теоретичні питання становлення віктимології.

Особа потерпілого і її кримінологічне значення. Класифікація потерпілих від злочину за соціально-демографічними і соціально-психологічними показниками.

Віктимологічна складова механізму злочину. Віктимологія окремих видів злочинів. Особистісні характеристики і причини віктимної поведінки окремих категорій потерпілих.

Віктимологічна профілактика злочинів правоохоронними органами, іншими суб'єктами профілактики. Поняття і система віктимологічної профілактики.

Віктимологічні дослідження і значення їх результатів для підвищення рівня самозбереження різних категорій населення.

Класифікація і типологія жертв злочину. Кримінологічний аспект проблеми суїцидальної поведінки та її попередження. Поняття евтаназії.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3 Кримінологічні характеристики.

МОДУЛЬ 3

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Тема №7. Кримінологічна характеристика рецидивної злочинності.

Кримінологічна характеристика рецидивної злочинності. Причини та умови рецидивної злочинності. Основні напрямки попередження рецидивної злочинності.

Тема №8. Кримінологічна характеристика організованої та професійної злочинності.

Кримінологічна характеристика організованої злочинності. Причини та умови, що детермінують цей вид злочину. Діяльність правоохоронних органів по попередженню організованої злочинності.

Тема №9. Кримінологічна характеристика жіночої злочинності.

Кримінологічна характеристика злочинності жінок. Структура злочинності жінок. Заходи попередження злочинності серед жінок.

Тема №10. Кримінологічна характеристика злочинності неповнолітніх.

Кримінологічна характеристика неповнолітніх та молоді. Причини та умови злочинності неповнолітніх і молоді. Діяльність по попередженню злочинності неповнолітніх та молоді.

Тема №11. Кримінологічна характеристика та попередження насильницької злочинності проти життя, здоров'я, волі, честі та гідності особи.

Кримінологічна характеристика насильницьких злочинів. Стан, рівень, структура та динаміка цієї групи злочинів і окремих їх видів. Особливості насильницьких злочинів скоєних у співучасті. Характеристика осіб, які скоїли насильницькі злочини. Класифікація даної категорії злочинів. Конституційні гарантії захисту життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканості і безпеки людини як найвищих соціальних цінностей.

Види і мотиви насильницьких некорисливих злочинів. Їх відмінність від інших насильницьких злочинів. Причини та умови здійснення насильницьких злочинів. Зв'язок

цих злочинів з сімейно-побутовими суперечками. Обставини, що формують агресивну насильницьку спрямованість особи: дефекти виховання в сім'ї, негативний вплив мікросередовища, засобів масової інформації тощо. Особливості криміногенних ситуацій, що сприяють скоєнню цих злочинів. Недоліки в діяльності правоохоронних органів у запобіганні насильницьких злочинів.

Кримінологічна характеристика злочинів проти волі, честі та гідності особи. Причини і умови скоєння цих злочинів. Основні способи запобігання злочинам проти волі, честі та гідності особи.

Основні напрямки попередження насильницьких злочинів. Роль органів внутрішніх справ у запобіганні насильницьким злочинам. Зміст та особливості їх профілактичної роботи у сфері сімейно-побутових відносин, а також дозвілля громадян.

Тема №12. Кримінологічні аспекти негативних соціальних явищ

Поняття «фонових» явищ, кримінологічна характеристика пияцтва й алкоголізму. Кримінологічна характеристика проституції. Кримінологічна характеристика наркоманії.

Тема №13. Пенітенціарна злочинність і її основні характеристики.

Поняття пенітенціарної злочинності. Ознаки пенітенціарної злочинності.

Поняття пенітенціарної злочинності.

Ознаки пенітенціарної злочинності. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, що впливають на мінливість пенітенціарної злочинності. Ядро пенітенціарної злочинності, яке визначається незмінною біологічною сутністю людини.

Статистичні показники пенітенціарної злочинності: кількісні та якісні.

Облік пенітенціарної злочинів, осіб, які вчинили злочини, жертв злочинів і судимості. Фактори, що впливають на повноту їх обліку.

Якісні показники пенітенціарної злочинності. Структура пенітенціарної злочинності за характеристиками злочинів, осіб, які вчинили злочини, за жертвами злочинів, за заподіяним збитком.

Латентність пенітенціарної злочинності. Причини латентності пенітенціарної злочинності. Визначення рівня латентності пенітенціарної злочинності. Способи зменшення латентності пенітенціарної злочинності.

Тема №14. Кримінологічна характеристика та попередження злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.

Кримінологічна характеристика злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних речовин. Законодавче регулювання обігу в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів; заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів і зловживанню ними.

Поняття та розділ наркотичних речовин. Снотворний мак, конопля, ефедрин, кока як найпоширеніші рослини, які містять наркотичні речовини, та їх похідні, що вживаються наркоманами. Синтетичні наркотики.

Поняття наркобізнесу.

Причини та умови скоєння цих злочинів. Сутність хвороби наркоманії (токсикоманії) та її впливу на людину. Ознаки вживання наркотиків. Зв'язок наркоманії (токсикоманії) зі злочинністю. Тенденції розвитку наркоманії.

Запобігання злочинів, зв'язаних з незаконним обігом наркотичних речовин. Міжнародна співпраця у боротьбі зі світовим наркобізнесом. Позиція України у цій кооперації.

Тема №15. Кримінологічна характеристика злочинів при наданні медичної допомоги.

Кримінологічна характеристика злочині при наданні медичної допомоги. Кримінологічна характеристика особи злочинця. Медичний працівник, як спеціальний суб'єкт. Причини та умови злочині при наданні медичної допомоги. Основні напрямки попередження злочині при наданні медичної допомоги.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ КРИМІНОЛОГІЯ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма усього	у тому числі			Заочна форма усього	у тому числі		
		лек	сем	с.р.		лек	сем	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1 ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА Змістовий модуль 1. Поняття науки «Кримінологія»								
1. Поняття, кримінології. Історія розвитку.	10	2	2	6	4	2	-	8
Разом за змістовим модулем 1	10	2	2	6	4	2	-	8
Модуль 2 Змістовий модуль 2.								
2. Злочинність та її ознаки.	10	2	2	6	5	2	1	5
3. Особа злочинця та її кримінологічна характеристика	10	2	2	6	4	2	-	8
4. Детермінація злочинності.	10	2	2	6	5	2	1	8

5. Загальна характеристика запобігання (профілактика) злочинності. Прогнозування.	10	2	2	6	8	-	-	8
6. Проблеми кримінальної віктимології та суїцидальної поведінки.	10	2	-	6	4	-	-	8
Разом за змістовим модулем 2	50	10	8	42	34	4	2	32
Модуль 3 Змістовий модуль 1. Характеристика окремих видів злочинності. ОСОБЛИВА ЧАСТИНА.								
7. Кримінологічна характеристика та попередження рецидивної злочинності.	10	2	2		8	2	-	8
8. Кримінологічна характеристика організованої та професійної злочинності.	10	2	2		8			8
9. Кримінологічна характеристика жіночої злочинності.	10	2	2		8			8
10. Кримінологічна характеристика злочинності неповнолітніх.	10	2	2		4			8
11. Кримінологічна характеристика насильницької злочинності проти життя, здоров'я, волі, честі та гідності особи.	10			6	4		-	8
12. Кримінологічна характеристика пенітенціарної злочинності.	10	2		6	8			5
13. Кримінологічні аспекти негативних соціальних явищ	10	2	2	6	8			3

14. Кримінологічна характеристика та попередження злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів.				6	4			3
15. Кримінологічна характеристика злочинів при наданні медичної допомоги			-	6	4			3
Разом за змістовим модулем 3	70	26	22	72	56			
Усього годин	120	26	22	72	120	10	2	108

5. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№	НАЗВА ТЕМИ	КІЛЬКІСТЬ ГОДИН
ДЕННА ФОРМА		
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА. МОДУЛЬ 1		
1	Поняття, предмет та система кримінології. Історія.	2
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА. МОДУЛЬ 2		
2	Злочинність та її ознаки.	2
3	Особа злочинця та її кримінологічна характеристика.	2
4	Детермінація злочинності.	2
5	Загальна характеристика запобігання (профілактика) злочинності.	2
МОДУЛЬ 3		
1	Кримінологічна характеристика та попередження рецидивної злочинності.	2
2	Кримінологічна характеристика та попередження організованої та професійної злочинності.	2
3	Кримінологічна характеристика та попередження жіночої злочинності.	2
4	Кримінологічна характеристика та попередження злочинності неповнолітніх.	2
5	Кримінологічна характеристика та попередження насильницької злочинності проти життя, здоров'я, волі, честі та гідності особи.	-
6	Поняття, предмет і завдання пенітенціарної кримінології.	-
7	Кримінологічні аспекти негативних соціальних явищ	2
ЗАОЧНА ФОРМА		

1	Поняття, предмет та система кримінології. Історія розвитку кримінологічної думки.	1
2	Злочинність та її ознаки.	1

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

З метою самостійного вивчення студенту необхідно:

1. Отримати (придбати) у бібліотеці рекомендовану літературу.
2. Ознайомитись, вивчити і законспектувати зміст положень нормативних актів і літератури.

Контроль за самостійною роботою викладачем проводиться шляхом перевірки конспектів, контрольних опитувань з проблем тем та включення питань до ЗАЛІКУ.

№	НАЗВА ТЕМИ	Кіл-сть год.
1	Кримінальна статистика та її застосування у кримінологічних дослідженнях.	3
2	Кримінологічне планування та прогнозування заходів боротьби із злочинністю.	3
3	Кримінологічна характеристика злочинів вчинених з необережності.	3
4	1. Запобігання злочинності в аграрному секторі.	3
5	2. Кримінальна статистика та її застосування у кримінологічних дослідженнях.	3
6	Запобігання злочинності у зовнішньоекономічній діяльності.	4
7	Запобігання злочинам у сфері економічної конкуренції.	3
8	Кримінологічна характеристика та попередження злочинності у сфері екології.	3
9	3. Кримінологічна характеристика необережної злочинності.	3
10	4. Злочинність у сфері оподаткування.	3
11	Запобігання злочинам у банківській сфері.	3
12	Запобігання злочинам в інвестиційній сфері.	3
13	Запобігання злочинності у сфері приватизації майна.	3

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Виконання контрольних робіт (для заочної форми) і модульних контрольних робіт (для денної форми).

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В аспекті передачі і сприйняття навчальної інформації:

- словесні (лекція, консультація, пояснення, бесіда);

- наочні (демонстрація);
- практичні (семінарське заняття, задачі, тести, реферати).

В аспекті керування навчанням:

- навчальна робота під керівництвом викладача;
- самостійна робота.

Методи активації та мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

- роз'яснення мети навчального предмета;
- вимога до вивчення предмета.

Методи контролю та самоконтролю:

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- самоконтроль.

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Форми проведення поточного контролю усне опитування студентів, реферати, вирішення практичних завдань, тестів тощо.

Проміжний контроль відбувається у вигляді модульної контрольної роботи.

Семестровий контроль відбувається у вигляді заліку.

10. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ ЗАЛІК

Поточне тестування та самостійна робота												Сума
МОДУЛЬ 1												
T 1	T2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	100
5	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
МОДУЛЬ 2												
T 1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	-	-	-	-		
6	6	6	5	5	5	5	-	-	-	-		
МОДУЛЬ 3												
T 1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	-		
6	6	5	5	5	5	5	5	5	5	-		

11. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано

82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

12. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Навчально-методичний комплекс дисципліни:

- Зміст лекційних та семінарських занять;
- Теми до самостійного вивчення;
- Теми для студентів заочної форми навчання для написання контрольних робіт;
- Питання для підготовки до заліку;
- Тести;
- Комплекс для написання модульних контрольних робіт;
- Комплекс для написання комплексних контрольних робіт;
- Білети до заліку;
- Конспект лекцій.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ДЖЕРЕЛА

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про громадянство України: Закон України від 18 січня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – №5. – Ст. 458.
3. Про правовий статус іноземців: Закон України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 19-20, ст.179.
4. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №47. – Ст. 256.
5. Про захист населення від інфекційних хвороб: Закон України від 6 квітня 2000 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – №29. – Ст. 228.
6. Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення: Закон України від 12 грудня 1991 р. **Редакція** від **05.12.2012**. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №35. – Ст. 235. ЕР – режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1972-12>
7. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квітня 2001 р. // ВВР. – 2001. – №30. – Ст. 142.
8. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон України від 1 грудня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – №52. – Ст. 455.
9. Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 42, ст.213.
10. Про організацію діяльності приймальників-розподільників для дітей органів Національної поліції України Міністерство внутрішніх справ України наказ від 03.07.2017 № 560 // ЕР – режим доступу:
11. Програма запобігання торгівлі жінками та дітьми: Затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 25.09.1999 р. №1768 // Офіційний вісник України. – 1999. – №39. – Ст. 1947.
12. Про зайнятість населення: Закон України // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243
13. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Кримінологія. Іванов Ю.Ф. Джужа О.М. Навчальний посібник. – Київ: Видавець “Поливода”, 2006.
2. Курс кримінології. Загальна та спеціальна частини. Підручник. У 2-х кн. За заг. ред. О.М. Джужа., К., 2005.
3. Курило В.І., Михайлов О.Є., Яра О.С. Кримінологія. Загальна частина. Курс лекцій. Навч. Посібник. К.: Кондор, 2007.
4. Кримінологія: Спеціалізований курс лекцій зі схемами (Загальна та Особлива частини): Навч. посібник / За заг. ред. О.М. Джужа. – К., 2002.
5. Кримінологія: Навчальна програма / Уклад.: О.М. Джужа, В.М. Гринчак, В.В. Василевич. – К., 2001.
6. Александров, Ю.В. Кримінологія: Курс лекцій / Ю.В. Александров, А.П. Гель, Г.С. Семаков; МАУП. – Київ: МАУП, 2002. – 296с.
7. Данишин І. Організована злочинність (поняття, кримінологічна характеристика, чинники, шляхи протидії) // Вісник Академії Правових Наук України. №1 (12). 1998, С. 100-102.
8. Крижна, Л.В. Злочини у сфері сімейно-побутових відносин (кримінологічний аспект): Монографія / Л.В. Крижна; МВС України; Київський ін-т внутр. справ при нац. академії внутр. справ України. – Київ, 2003. – 105 с.
9. Кримінологія і профілактика злочинів: Курс лекцій у 2-х кн. / Ю. В. Александров, А. П. Гаврилишин, О. М. Джужа та ін.; За заг. ред. О. М. Джужа. – К., 2003. – Кн. 2: Особлива частина.
10. Кримінологія: Навчально-методичний посібник / Нац. акад. внутрішніх справ України; За заг. ред. О.М. Джужа; Авт.:О.М.Джужа, Є.М.Моїсєєв, В.В.Василевич. – Київ: Атіка, 2003. – 400 с.
11. Кримінологія: Особлива частина: Навч. посібник для студентів юридичних спеціальностей вищих закладів освіти / І. М. Данишин, В. В. Голіна, О. Г. Кальман; За ред. І. М. Данишина. – Харків, 2004. – 418 с.
12. Кримінологія: Спеціалізований курс лекцій зі схемами (Загальна та Особлива частини): Навч. посіб. // За заг. ред. О. М. Джужа. – К., 2002.
13. Литвак О. Злочинність, її причини та профілактика. – К., 1997. – 59 с.
14. Литвак, О.М. Державний вплив на злочинність: Кримінологічно-правове дослідження / О.М. Литвак; Одеська державна юридична академія. – Київ: Юрінком Інтер, 2000. – 278 с.
15. Миллер А.Й. Противоправное поведение несовершеннолетних (генезис и ранняя профилактика). – К., 2003. – 140 с..
16. Психологи яличности: Словарь-справочник / Под. ред. П.П. Горностая, Т.М. Титаренко. – К., 2001. – 144 с.
17. Соціологія /За ред .В.Г. Городяненка .– К.: Академія, 2005. – 254 с.
18. Юрьева Л.Н. История. Культура. Психические поведенческие расстройства. – К., 2002. – 105 с.
19. Александров Ю.В., Гель А.П., Семаков Г.С. Кримінологія: Курс лекцій. – К., 2002.
20. Джужа О.М. Запобігання поширенню СНІД правовими засобами. – К., 1994.
21. Кримінологія і профілактика злочинів: Курс лекцій / Ю.В. Александров, А.П. Гаврилишин, О.М. Джужа та ін. – К., 1996. – Кн. 1. Загальна частина.
22. Кримінологія і профілактика злочинів / Ю.В. Александров, А.П. Гаврилишин, О.М. Джужа та ін. – К., 2000. – Кн. 2. Особлива частина.
23. Кримінологія: Підручник / М.І. Ануфрієв, Ю.В. Александров, В.М. Гринчак та ін. – К., 2002.
24. Ковалкин А.А. Латентная преступность и ее выявление органами внутреннихдел. – К., 1995.
25. Кримінологія: Підручник / За ред. проф. Данвиша. – Х., 2003.
26. Ковалкин А.А., Хруппа Н.С., Чубарев В.Л. Деятельность органов внутренних дел по выявлению и предупреждению группового сбыта наркотических средств. – К., 1993.
27. Лебеденко В.І. Проституція: поняття, характеристика і правові засади профілактики її розповсюдження. – К., 1994.
28. Лановенко И.П. и др. Наркотизм и преступность. – К., 1994.
29. Мельник М.І. Корупція: сутність, заходи протидії. – К., 2001.36.

30. Туляков В.О. Віктимологія (соціальні та кримінологічні проблеми). – Одеса, 2000.
31. Іванов Ю.В. Кримінологія: навч. посіб. / Ю.Ф. Іванов, О.М. Джужа. – К.: Вид. Паливода А.В., 2006. – 264 с.
32. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 - х кн. / А.П. Закалюк. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки, 2007. – 424 с.
33. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 - х кн. / А.П. Закалюк. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів, 2007. – 712 с.
34. Ившин В.Г., Идрисова С.Ф., Татьяна Л.Г. Виктимология. – Издательство: Wolters Kluwer, 2011. – 256 с.
35. Ефименко М.О., Скоморохов Р.В., Шиханов В.Н. Криминологическая теория и практика в организации ведомственного контроля за достоверностью уголовной статистики. – Издательство: Wolters Kluwer, 2010. – 288 с.
36. Кримінологія / О.С. Стеблинська. – К.: Ін-т крим.-викон. служби, 2014. – 126 с.
37. Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни “Кримінологія” [галузь знань 0304 “Право”, освітньо-кваліфікаційний рівень “Магістр”, спеціальність 8.03040101 “Правознавство” (IX семестр)] / уклад.: В. В. Голіна, Б. М. Головін, В. В. Пивоваров, О. Ю. Юрченко. – Х.: Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2013. – 96 с.
38. Кримінологія. Навчально-методичний посібник / В.М. Дрьомін, Ж.В. Мандриченко, Т.В. Мельничук, Ю.О. Стрелковська, А.І. Марчук, А.М. Ізовіта, С.А. Ілько, Н.О. Федчун, В.Я. Цитряк. – Одеса : Національний університет «Одеська юридична академія», 2015. – 144 с. – (Сер.: Навчально-методичні посібники).
39. Кримінальна субкультура: поняття, суспільна небезпека, форми та засоби впливу на правопорядок в установах виконання покарань: навчальний посібник / за ред. д.ю.н., професора О.Г. Колба. – К.: «Кондор – Видавництво», 2016. – 222 с.
40. Запобігання пенітенціарній злочинності в Україні/ І.Г. Богатирьов, О.І. Богатирьова, М.С. Пузирьов навч. посіб./ за заг. ред. О.М. Джужі – К.: ВД «Дакор», 2014 р.- 96 с.
41. Орлов Ю. В. Політико-кримінологічна теорія протидії злочинності : монографія / Ю. В. Орлов. – Харків : Діса полюс, 2016. – 656 с.

14. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. www.zakon.rada.gov.ua

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Зав. кафедри _____ А.В. Мусієнко
29 серпня 2019 р.

ПЕРЕЛІК ТЕМ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

Тема №1. Історія розвитку кримінологічної думки.

4. Зародження кримінології, внесок Ч. Бекарія та Ч. Ломброзо.
5. Класичний період розвитку кримінології.
6. Позитивістський період розвитку кримінології.
7. Кримінологічні дослідження в Україні в 20 – 80 роки ХХ ст. та відродження української національної кримінології як науки.
8. Сучасний стан розвитку основних напрямів української кримінології.

Тема №2. Поняття, предмет та система кримінології.

1. Загальна характеристика предмету кримінології.
2. Методологія науки кримінології.
3. Взаємозв'язок науки кримінології з практикою, з суспільними та юридичними науками.
4. Система кримінології.

Тема №3. Поняття злочинності та її основні характеристики.

1. Поняття злочинності, ознаки та основні види.
2. Кількісні і якісні характеристики злочинності. Співвідношення злочинності і злочину.
3. Поняття та причини латентної злочинності.
4. Сучасний стан і тенденції злочинності в Україні.

Тема №4. Особа злочинця та її кримінологічна характеристика.

1. Особи, що скоїли злочин, як об'єкти кримінологічного вивчення. Поняття особи злочинця і мета її вивчення в кримінології.
2. Основні ознаки кримінологічної характеристики особи злочинця.
3. Соціальне і біологічне в особі злочинця.
4. Кримінологічна класифікація і типологія злочинця.

Тема №5 Проблеми кримінальної віктимології.

1. Теоретичні питання становлення віктимології.
2. Особа потерпілого і її кримінологічне значення.
3. Класифікація потерпілих від злочинів.

Тема №6. Загальна характеристика попередження злочинності.

1. Поняття попередження злочинності.
2. Суб'єкти попередження злочинності.
3. Правова основа кримінологічного попередження.

Тема №7. Насильницька злочинність та її попередження.

1. Кримінологічна характеристика насильницької злочинності.
2. Об'єкти посягання при насильницьких злочинах.
3. Особливості деяких категорій осіб, які вчиняють насильницькі злочини.
4. Профілактика насильницьких злочинів.

Тема №8. Правова статистика та її застосування в кримінології.

1. Поняття правової статистики.
2. Статистичне спостереження в кримінології.
3. Показники злочинності.

Тема №9. Загальна характеристика зарубіжної кримінології.

1. Сучасний стан і тенденції злочинності у зарубіжних країнах.
2. Причини злочинності в історії зарубіжних концепцій.
3. Характеристика біосоціальних теорій.
4. Соціологічний напрямок в зарубіжній кримінології.

Тема №10. Кримінологічна характеристика та попередження злочинності неповнолітніх.

1. Кримінологічна характеристика неповнолітніх.
2. Причини та умови злочинності неповнолітніх.
3. Запобігання злочинності неповнолітніх.

Тема №11. Кримінологічна характеристика та попередження рецидивної злочинності.

1. Кримінологічна характеристика рецидивної злочинності.
2. Причини та умови рецидивної злочинності.
3. Основні напрямки попередження рецидивної злочинності.

Тема №12. Кримінологічна характеристика та попередження злочинів проти життя та здоров'я особи.

1. Кримінологічна характеристика злочинів проти життя та здоров'я особи.
2. Причини і умови, що детермінують ці види злочинів.
3. Основні напрямки попередження злочинів проти життя та здоров'я особи.

Тема №13. Кримінологічна характеристика та попередження організованої злочинності.

1. Кримінологічна характеристика організованої злочинності.
2. Причини та умови, що детермінують цей вид злочину.
3. Діяльність правоохоронних органів по попередженню організованої злочинності.

Тема №14. Попередження негативних соціальних явищ, що впливають на злочинність (пияцтво, наркоманія, проституція, поширення СНІДу).

1. Кримінологічна характеристика пияцтва, алкоголізму, наркоманії, проституції і СНІДу.
2. Причини і умови «фонових явищ».
3. Діяльність правоохоронних органів по попередженню «фонових явищ».

Тема №15. Кримінологічна характеристика та попередження професійної злочинності.

1. Кримінологічна характеристика професійної злочинності.
2. Причини, умови, що детермінують це вид злочинності.
3. Діяльність правоохоронних органів по попередженню професійної злочинності.

Тема №16. Запобігання жіночій злочинності.

1. Кримінологічна характеристика злочинності жінок.
2. Структура злочинності жінок.
3. Заходи попередження злочинності серед жінок.

Тема №17. Кримінологічна характеристика та попередження «фонових» явищ.

1. Поняття «фонових» явищ.
2. Види «фонових» явищ та фактори, що їх обумовлюють.
3. Заходи профілактики «фонових» явищ.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Зав. Кафедри КП _____ А.В. Мусієнко
29 серпня 2019 р.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ЗАЛІКУ

1. Кримінологія як соціально-правова наука.
2. Історія вчення про злочинність.
3. Біологічний напрямок у кримінології.
4. Класичний етап у розвитку кримінології.
5. Позитивістський етап у розвитку кримінології.
6. Кримінологія зарубіжних країн.
7. Сучасна кримінологія в Україні.
8. Предмет кримінології.
9. Методологія науки кримінології.
10. Кримінологія в системі наук.
11. Злочинність як соціально негативне явище.
12. Ознаки злочинності.
13. Елементи злочинності.
14. Поняття латентної злочинності.
15. Поняття пенітенціарної злочинності.
16. Загальні причини злочинності.
17. Поняття особистості злочинця.
18. Ознаки кримінологічної характеристики особи злочинця.
19. Кримінологічна класифікація злочинця.
20. Поняття типології злочинів.
21. Особа злочинця. Співвідношення біологічного і соціального в особі злочинця.
22. Кримінологічна характеристика жертви злочину.
23. Класифікація видів поведінки жертв злочину.
24. Кримінологічний аспект проблеми суїцидальної поведінки.
25. Проблеми попередження суїцидальної поведінки.
26. Кримінальна віктимологія.
27. Причинити умови скоєння конкретного злочину.
28. Механізм несприятливого морального формування особи.
29. Поняття конкретної життєвої ситуації, її різновиди.
30. Обставини, що полегшують скоєння конкретного злочину.
31. Причини, умови професійної злочинності.
32. Поняття запобіжної діяльності.
33. Цілі, завдання, функції і межі профілактики злочинів.
34. Система діяльності з попередження.
35. Класифікація попереджувальних заходів.
36. Методи і форми попереджувальних діяльності.
37. Поняття рецидивної злочинності.
38. Причини і умови, що сприяють рецидивної злочинності.
39. Поняття та кримінологічна характеристика організованої злочинності.
40. Поняття професійної злочинності.

- 41.Кримінологічна характеристика злочинності неповнолітніх.
- 42.Запобігання злочинів неповнолітніх.
- 43.Причини та умови необережних злочинів.
- 44.Загальна характеристика жіночої злочинності.
- 45.Кримінологічна характеристика особи жінки-злочинця.
- 46.Кримінальна віктимологія – основні поняття.
- 47.Причини та умови жіночої злочинності.
- 48.Особливості протиправної поведінки жінок.
- 49.Поняття корупції та корупційних злочинів.
- 50.Кримінологічна характеристика корупційної злочинності та особи корупціонера.
- 51.Детермінанти корупційної злочинності.
- 52.Чинники, що детермінують економічну злочинність.
- 53.Поняття насильницьких злочинів та їх види.
- 54.Об'єкти посягання при насильницьких злочинах.
- 55.Особливості деяких категорій осіб, які вчиняють насильницькі злочини.
- 56.Кримінологічна характеристика наркоманії.
- 57.Кримінологічна характеристика пенітенціарної злочинності.
- 58.Детермінанти пенітенціарної злочинності.
- 59.Кримінологічна характеристика алкоголізму.
- 60.Поняття «Фонових» явищ.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Зав. кафедри _____ А.В. Мусієнко
29 серпня 2017 р.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ №1

1. Доскладу якої науки входить кримінологія?

- 1) Доскладу кримінального права.
- 2) Доскладу кримінально-процесуального права.
- 3) Самостійна наука.

2. Що таке рівень злочинності?

- 1) Кількість злочинів на певній території.
- 2) Кількість злочинів, скоєних особами віком старше 14 років за певний час на певній території.
- 3) Кількість злочинів, скоєних за певний час.

3. Перше місце за питомою вагою в структурі злочинності посідають.

- 1) Насильницька злочинність.
- 2) Фінансова злочинність.
- 3) Економічна злочинність.

4. Які типи ситуацій конкретного злочину?

- 1) За періодом існування (одноразова, короткострокова, тривала).
- 2) Пов'язані з особою злочинця віком старше 14 років.
- 3) Пов'язані з несприятливою криміногенною ситуацією.

5. До складу якої дисципліни входить віктимологія?

- 1) Доскладу кримінального права.
- 2) Самостійний напрям у кримінології.
- 3) Доскладу кримінально-процесуального права.

6. Що таке віктимність?

- 1) Ступінь схильності особи до того, щоб стати жертвою злочину.
- 2) Перетворення особи в реальну жертву.
- 3) Це класифікація жертв злочину.

7. Хто є суб'єктами профілактики злочинності (злочинів)?

- 1) Органи, установи, організації та посадові особи, окремі громадяни.
- 2) Органи внутрішніх справ.
- 3) Органи судів та прокуратури.

8. Кримінологічні прогнози залежні від терміну передбачення поділяються на:

- 1) Короткострокові, середньострокові, довгострокові.
- 2) За видами злочинності.
- 3) За рівнем та динамікою злочинності.

9. Найбільша кримінальна активність представників вікових груп в насильницькій злочинності?

- 1) Представники вікової групи 30-39 років.
- 2) Представники вікової групи 40-45 років.
- 3) Представники вікової групи 25-29 років.

10. Найпоширенішим злочином у загальнокримінальній корисливій злочинності є:

- 1) Грабежі та розбої.
- 2) Крадіжки.
- 3) Шахрайство та привласнення майна.

11. Які типи учасників організованих злочинних об'єднань?

- 1) «Злодії в законі», «авторитети».
- 2) Корумповані посадові особи.
- 3) Лідери організованих злочинних груп.

12. Типи учасників злочинів пов'язаних із незаконним обігом наркотиків?

- 1) Наркоділки, які очолюють кримінальні організовані групи.
- 2) Особи, що вирощують наркотичні рослини.
- 3) Посадові особи.

13. Кримінологічний рецидив передбачає:

- 1) Випадки вчинення повторного умисного злочину особами, які мають непогашену судимість за вчинення умисного злочину.
- 2) Сукупність злочинів, учинених рецидивістами.
- 3) Вчинення особою повторного злочину незалежно від наявності судимості після її засудження або іншого впливу кримінально-правового характеру.

14. Типи рецидивістів за ступенем суспільної небезпеки.

- 1) Випадковий (ситуативний).
- 2) Злісний.
- 3) Необережний.

15. Що не відноситься до методів кримінологічних досліджень?

- 1) Загальнонаукові.
- 2) Спеціальні.
- 3) Обов'язкові.

16. Які види латентної злочинності.

- 1) Природна.
- 2) Змішана.
- 3) Штучна.

17. Які фази урбанізації.

- 1) Концентрація і нагромадження економічного і культурного потенціалу в містах.
- 2) Теж саме в сільській місцевості.

3) Впливи на особу злочинця.

18. Які є типи злочинців?

- 1) Соціальний.
- 2) Антисоціалізований.
- 3) Антисоціальний.

19. Які типи жертв злочинів.

- 1) Випадкові.
- 2) Умисні.
- 3) Необережні.

20. Основні групи жаргону злочинів.

- 1) Загальногромадянський.
- 2) Обов'язковий.
- 3) Спеціально-професійний.

21. Які об'єкти посягання при насильницьких злочинах?

- 1) Духовний розвиток.
- 2) Майно громадянина.
- 3) Службове становище громадянина.

22. Які злочини більше всього скоюють жінки?

- 1) Незаконний обіг наркотиків.
- 2) Крадіжки.
- 3) Обман покупців.

23. Які злочини найчастіше вчиняються в структурі екологічної злочинності?

- 1) Забруднення водойм.
- 2) Незаконне полювання.
- 3) Незаконне заняття рибним або звіриним промислом.

24. Які злочини переважають в структурі економічної злочинності?

- 1) Ухилення від сплати податків.
- 2) Розкрадання.
- 3) Приховування валютної виручки.

25. Які з названих злочинів найбільш часто скоюються неповнолітніми злочинцями?

- 1) Хуліганство.
- 2) Вбивство.
- 3) Давання хабара.

ВІДПОВІДІ НА ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ №1

1. Відповідь №3.
2. Відповідь №2.
3. Відповідь №1.
4. Відповідь №1.
5. Відповідь №2.

6. Відповідь №1.
7. Відповідь №1.
8. Відповідь №1.
9. Відповідь №3.
10. Відповідь №2.
11. Відповідь №1, 2, 3.
12. Відповідь №1, 2.
13. Відповідь №3.
14. Відповідь №1, 2.
15. Відповідь №3.
16. Відповідь №1, 2, 3.
17. Відповідь №1.
18. Відповідь №3.
19. Відповідь №1, 2, 3.
20. Відповідь №3.
21. Відповідь №1.
22. Відповідь №2 (30% від всіх злочинів).
23. Відповідь №3 (40% від всіх злочинів).
24. Відповідь №2 (21,3 % від всіх злочинів).
25. Відповідь №1.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ №2

1. Кримінологія – це:

1. Соціологічно-правова наука, яка займається вивченням злочинності, особи злочинця, причини та умови злочинності, засобами та шляхами її попередження;
2. Правова наука, яка займається вивченням злочинності, а також шляхами та засобами її попередження;
3. Соціологічно-правова наука, яка займається вивченням причин та умов злочинності, засобами та шляхами її попередження;
4. Правова наука, яка займається вивченням шляхів та засобів попередження злочинності.

5. Основоположниками кримінології, як самостійної науки є:

1. Ч. Ломбразо.
2. З. Фрейд.
3. Топінард і Гарофало.
4. Адольф Жак Келе.

5. В предмет кримінології входять:

1. Злочинність, особа злочинця, причини та умови злочинності, попередження злочинності.
2. Злочинність та попередження злочинності.
3. Причини та умови злочинності, попередження злочинності.
4. Попередження злочинності.

4. Злочинність – це:

1. Сукупність окремих злочинів.

2. Соціальне, історично мінливе, відносно масове, стійке, самовизначаюче, суспільно небезпечне явище, яке включає в себе сукупність всіх злочинів, що здійснюються в даному суспільстві і в даний момент.
3. Соціальне, перехідне, відносно масове, стійке, суспільно стійке, що включає в себе сукупність всіх злочинів, здійснюваних протягом певного періоду та в певному суспільстві.
4. Соціально-правове, історично мінливе, відносно масове, стійке, самовизначаюче, суспільно небезпечне явище, яке включає в себе сукупність всіх злочинів, що здійснюються в даному суспільстві і в даний момент.

1. Ступінь злочинності – це:

1. Кількість злочинів, що здійснені в певних адміністративно-територіальних одиницях за певний період часу.
2. Стан злочинності.
3. Абсолютні показники злочинності.
4. Кількість зареєстрованих злочинів.

1. Коефіцієнт злочинності показує:

1. Кількість злочинів та осіб, що здійснюють злочин, яка припадає на 100 тис. населення.
2. Кількість злочинів яка припадає на 100 тис. населення.
3. Кількість осіб, що здійснюють злочин, що припадає на 100 тис. населення.
4. Кількість осіб криміногенного віку яка припадає на 100 тис. населення.

1. Коефіцієнт злочинної активності населення показує:

1. Кількість осіб криміногенного віку на 100 тис. населення;
2. Кількість злочинів та осіб, що здійснюють злочин, яка припадає на 100 тис. населення.
3. Кількість злочинів, що припадає на 100 тис. населення.
4. Кількість злочинів в середньому що здійснює кожен із 100 тис. злочинців.

1. Коефіцієнт криміногенної активності злочинців показує:

1. Скільки злочинів в середньому здійснює кожен із 100 тис. злочинців.
2. Скільки припадає осіб криміногенного віку на 100 тис. населення.
3. Скільки злочинів та осіб, що здійснюють злочин, припадає на 100 тис. населення.
4. Скільки злочинів припадає на 100 тис. населення.

1. Ступінь суспільної безпеки злочину визначається:

1. Тяжкістю вчиненого злочину.
2. Тяжкістю і характером вчиненого злочину.
3. Тяжкістю вчиненого злочину, який являє собою індивідуальну властивість даного конкретно злочину.
4. Тяжкістю вчиненого злочину, який являє собою загальну властивість всіх злочинів даного виду.

1. Динаміка злочинності – це:

1. Відсоткове співвідношення потрібної частини злочинності до її загального показника в сторону збільшення, зменшення, стабілізації.

2. Часовий рух злочинності в сторону збільшення, зменшення, стабілізації.
3. Часове розширення або звуження сфери кримінальної відповідальності, криміналізації і декриміналізації дій.
4. Співвідношення груп злочинів в сторону збільшення, зменшення, стабілізації.

1. Структура злочинності – це:

1. Розділення її по різних регіонах (територіям) країни, області, району, міста;
2. Якісна її характеристика, що визначається характером і ступенем суспільної небезпеки та включені в неї злочини;
3. Кількісна характеристика, що визначається характером і ступенем суспільної небезпеки та включені в неї злочини;
4. Кількісна характеристика, що визначається характером суспільної небезпеки та включені в неї злочини.

1. Географія злочинності – це:

1. Взаємодія середовища, клімату, природного ландшафту, рослинного світу.
2. Розподілення її по різних регіонах (територіям) країни, області, району, міста.
3. Кількісна характеристика, що визначається характером суспільної небезпеки та включені в неї злочини.
4. Кількісна характеристика, що визначається характером і ступенем суспільної небезпеки та включені в неї злочини.

1. Латентна злочинність – це:

1. Тіньова злочинність.
2. Сукупність злочинів та невиключені при аналізі злочинності в статистичних даних, в зв'язку з відсутністю офіційних даних до певного періоду.
3. Сукупність тих випадків, коли правоохоронним органам не було відомі факти здійснення злочину.
4. Сукупність тих випадків, коли правоохоронні органи, оперуючи певною інформацією про здійснений злочин, не ставлять його на облік.

14. Під природною латентністю розуміють:

1. Сукупність тих випадків, коли правоохоронним органам не були відомі факти здійснення злочину.
2. Сукупність тих випадків, коли правоохоронні органи, оперуючи певною інформацією про здійснений злочин, не ставлять його на облік.
3. Тіньова (прихована) злочинність від суспільства.
4. Сукупність тих випадків, коли факт злочину стає відомим, але в силу різних причин, не визнається злочином особою, котра його розкрила.

15. Під штучною латентністю розуміють:

1. Тіньова (прихована) злочинність від правоохоронних органів та суспільства.
2. Сукупність тих випадків, коли правоохоронним органам не був відомий факт здійснення злочину.
3. Сукупність тих випадків, коли правоохоронні органи, оперуючи певною інформацією про здійснений злочин, не ставлять його на облік.
4. Сукупність тих випадків, коли факт злочину стає відомим, але в силу різних причин, не визнається злочином особою, котра його розкрила.

16. Під граничною латентністю розуміють:

1. Сукупність тих випадків, коли правоохоронним органам не були відомі факти здійснення злочину.
2. Тіньова(прихована) злочинність від правоохоронних органів та суспільства.
3. Сукупність тих випадків, коли факт злочину стає відомим, але в силу різних причин, не визнається злочином особою, котра його розкрила.
4. Сукупність тих випадків, коли правоохоронні органи, оперуючи певною інформацією про здійснений злочин, не ставлять його на облік

17. Низький рівень латентності – це:

1. Злочини явно здійснені, в результаті чого інформація швидко розповсюджується.
2. Злочини про здійснення яких не відомо.
3. Злочини про здійснення яких відомо тільки злочинцю та потерпілому, але сама потерпіла особа зацікавлена в тому, щоб злочин не став явним у зв'язку з причиною: хвороби, помсти, сором'язливості.
4. Злочини про здійснення якого відомо лише злочинцю.

18. Високий ступінь латентності – це:

1. Злочин, здійснення якого неочевидне.
2. Злочини явно здійснені, в результаті чого інформація швидко розповсюджується.
3. Злочини про здійснення якого відомо лише злочинцю.
4. Злочини про здійснення яких відомо тільки злочинцю та потерпілому, але сама потерпіла особа зацікавлена в тому, щоб злочин не став явним у зв'язку з причиною: хвороби, помсти, сором'язливості.

19. Особа злочинця являє собою:

1. Цілісну систему соціальних і психічних якостей, що складають суспільну небезпеку, яка її детермінує.
2. Фізична особа, дієздатна, досягнення відповідного віку.
3. Органічний зв'язок між загальноприйнятим і кримінально-правового понять особи.
4. Систему ознак в виді кримінальних інтересів і мотивів, котрі сприяли відповідному поведженню.

20. Особа злочинця має часові межі:

1. З часу здійснення злочину.
2. З часу здійснення злочину, засвідченого судом та до відбуття кримінального покарання.
3. З часу здійснення злочину, засвідченого судом та до моменту констатації виправлення.
4. З часу здійснення злочину та до відбуття кримінального покарання.

21. За ступенем суспільної небезпеки злочинці поділяються на:

1. Випадкових, ситуаційних.
2. Ситуаційних, нестійких.
3. Нестійких, злісних, особливо злісних.
4. Випадкових, ситуаційних, нестійких, злісних, особливо злісних.

22. По характеру суспільної небезпеки, виходячи із домінуючої мотивації, злочинці поділяються на:

1. Корисних, насильницьких.
2. Корисних, насильницьких, корисно-насильницьких.
3. Корисних, насильницьких, корисно-насильницьких, службових, військових.
4. Корисних, насильницьких, корисно-насильницьких, службових, державних, військових, необережних.

23. Причинність – це:

1. Об'єктивний зв'язок між двома явищами, одне з яких (причина) при наявності певних умов породжує іншу(умову).
2. Суб'єктивний зв'язок між двома явищами, одне з яких (причина) при наявності певних умов породжує іншу (умову).
3. Об'єктивний зв'язок між двома явищами, одне з яких (причина) породжує іншу (умову).
4. Об'єктивний та суб'єктивний зв'язок між двома явищами, одне з яких (причина) породжує іншу (умову).

24. Кримінологічна детермінація найбільше всього використовує наступні види зв'язку:

1. Причинну, обумовлену.
2. Причинну, обумовлену, функціональну.
3. Причинну, регулятивну.
4. Причинну, обумовлену, регулятивну.

25. Економічні причини злочинності:

1. Психологія «стяжательства», паразитизму і потреби.
2. Помилки в стратегії і практиці економічних реформ.
3. Помилки в приватизації, в банківській системі, в акціоновані, в промислово-сировинній сфері, в споживчій сфері, в податковій системі.
4. Безконтрольність і безкарність.

26. Причини кримінальної агресивності:

1. Психологія корисної та звичайної агресії.
2. Психологія корисної та звичайної, націоналістичної агресії.
3. Психологія корисної та звичайної, націоналістичної, сексуальної агресії.
4. Психологія корисної та звичайної, націоналістичної, сексуальної агресії, а також пропаганда культу насилля.

27. Під методою кримінальних досліджень розуміють:

1. Сукупність конкретних прийомів, способів, засобів збору, оброблення і аналізу інформації про злочинність, її причини і умови, особа злочинця, а також заходи щодо боротьби зі злочинністю.
2. Органічний взаємозв'язок теорії і практики боротьби зі злочинністю.
3. Емпіричний аналіз об'єктів дослідження.
4. Сукупність конкретних прийомів збору, оброблення і аналізу інформації про причини і умови злочинності.

28. Наукові дослідження в кримінології виконує наступні основні функції:

1. Описову та пояснювальну.

2. Пояснювальну та передбачувану.
3. Пояснювальну, передбачувану та регулятивну.
4. Описову, пояснювальну, прогностичну, передбачувану та регулятивну.

29. Під кримінологічною інформацією розуміють:

1. Сукупність інформації про діяльність правоохоронних органів та інших суб'єктів попереджувальної діяльності.
2. Сукупність інформації про злочинність.
3. Сукупність інформації про злочинність, її причини та умови, особи злочинця, шляхи та засоби попередження злочинності, про діяльність правоохоронних органів та інших суб'єктів попереджувальної діяльності
4. Сукупність інформації про причини та умови, що сприяють злочинності.

1. В кримінології попередження злочинності розглядається як:

1. Система державних і суспільних засобів, направлена на виявлення, знищення або попередження причин злочинності, окремих її видів, а також умови що сприяють злочинності.
2. Система державних і суспільних засобів, направлена на виявлення, знищення ситуації на конкретних територіях або в певному середовищі, котре безпосередньо мотивує або провокує до здійснення злочинів.
3. Система державних і суспільних засобів, направлена на виявлення в структурі населення груп підвищеного кримінального ризику та зниження цього ризику, а також виявлення осіб поводження яких вказує на реальну можливість здійснення злочину та здійснення на їх стримуючого та коректуючого впливу, а в разі необхідності на їх найближче оточення.
4. Розгалужена система державних і суспільних засобів, направлена на виявлення, знищення або попередження причин злочинності, окремих її видів, а також умови що сприяють злочинності, а також виявлення та знищення ситуації на конкретних територіях або в певному середовищі, котре безпосередньо мотивує або провокує до здійснення злочинів; виявлення осіб поводження яких вказує на реальну можливість здійснення злочину та здійснення на їх стримуючого та коректуючого впливу, а в разі необхідності на їх найближче оточення.